

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Men hvis folketinget vil vise gehør for, hvad der i øjeblikket rører sig i befolkningen, som er meget interesseret i at få yderligere valgfrihed, mener jeg, man skal slå til vedrørende denne begrænsede del af udviklingen.

Så vil jeg svare på et spørgsmål om TV 2-betænkningen, for det er det næste skridt, det næste spørgsmål, folketinget kommer til at tage stilling til. Jeg regner fortsat med, at det vil være muligt at få denne betænkning færdiggjort i mediekommissionen i juni måned. Det har jeg ikke nogen andel i, så det kan jeg roligt stå og love. Derefter vil den selvfølgelig gå ud til debat, man vil have mulighed for at føre denne debat i løbet af sommeren, og så er det regeringens agt i løbet af efteråret at fremsætte forslag om etablering af et dansk TV 2.

Især fru Inge Krogh gav udtryk for ængstelse for udenlandsk TV. Det er svært at håndtere, for ængstelse kan være begrundet i mange ting, men hvis man forestiller sig det overført til radioområdet, ville det vel være fuldstændig udansk og fuldstændig utænkeligt, at man ville spørre nogle frekvenser, således at den danske befolkning ikke kunne høre visse udenlandske radiostationer. Det er noget, der er os helt fremmed. Bevares, man kan sige, at fjernsynet er et stærkere medium. Ja, det er det måske nok, men det forekommer mig stadig væk – som det også forekommer mediekommissionens flertal – at man i et demokratisk samfund som det danske må overlade til de enkelte, hvad de vil se, hvad de vil bruge, og hvorledes de vil indrette deres tilværelse.

Med hensyn til reklamerne, som fru Inge Krogh også var inde på, vil jeg sige, at det ikke bare er et spørgsmål om reklamer fra kommunikationssatellitterne. Den store del af den danske befolkning, der i dag kan se tysk TV, har reklamer, ser reklamer. De påstår oven i købet – nogle, jeg har talt med – at de ikke har taget skade af det. Det kan man tro på eller lade være, men i det øjeblik man langdistancefremfører tysk TV, således at man får et landsdækkende tilbud om disse tyske kanaler, så får man tyske TV-reklamer.

Der blev rejst et andet spørgsmål fra fremskridtspartiets side: hvad med de danske virksomheder? Ja, det synes jeg også er et problem. Det er også derfor, jeg fortsat mener, at man i forbindelse med et dansk TV 2 bør overveje meget kraftigt, om man ikke

skulle lade dette finansiere delvis ved reklamer, for selvfølgelig kan det virke skævt, at alle andre end danske virksomheder kan reklamere i TV. Det virker ikke rimeligt.

Der er blevet rejst mange spørgsmål. De fleste er nok stillet til trafikministeren og om hans redegørelse, men jeg vil selvfølgelig heller ikke afvise, at der er en vis sammenhæng. Det er bare et perspektiv, der ligger længere ude i fremtiden, som man her vil foregribe, og det kan jeg for så vidt godt forstå.

Jeg håber stadig væk, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret så mange ting vedrørende dette lovforslag, at man i kulturudvalget og i folketinget vil føle sig overbevist om, at det første skridt er forsvarligt, uden at man kommer ud et sted, hvor man ikke synes man kan bunde.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes fortsat ikke, det er blevet klart, hvordan dette her skal finansieres. Det har en vis sammenhæng med hybridnetdiskussionen, fordi det måske skal finansieres på samme måde, som man forestiller sig hybridnettet finansieret, nemlig ved, at det er telefonselskaberne og P & T, der foretager investeringerne, og der så bliver en eller anden tilkoblingsafgift og velsagtens også en forbrugerafgift.

Jeg synes, det er ret væsentligt; det bliver ret planløst, hvis man ikke siger, at det er nogle bestemte, der må bruge de penge, som de indtil nu ikke har måttet bruge på det. Så bliver det nogle tilfældige ledninger, der bliver trukket, og planlægningen vil blive fuldstændig kaotisk, så vidt jeg kan se. Derfor vil jeg gerne vide noget mere om den finansiering.

Med hensyn til reklamerne mener jeg også, det er uheldigt, at det er kommunikationssatellitterne, man fokuserer på. Jeg forstår godt, at man kan modtage fra de andre alligevel, men jeg synes, der er den forskel, at der som sagt ingen aftaler er om kommunikationssatellitter. Det vil sige, at man kan bruge en satellit, som egentlig er beregnet til at være reservecatellit til telestyrelsernes funktioner, udelukkende til reklamefinansieret TV. De kan sende danske reklamer, hvis de vil. De kan sende reklamer henvendt til danske forbrugere, hvis de vil. Det kan man ikke i de almindelige TV-satellitter på grund